

Bruksela, 14 września 2015 r.
(OR. en)

12002/1/15
REV 1

JAI 659
ASIM 86
FRONT 187
RELEX 711

NOTA

Od: Prezydencja
Do: Delegacje
Dotyczy: Konkluzje

W wyniku dyskusji w sprawie migracji, które przeprowadzono dzisiaj na forum Rady w obecności państw stowarzyszonych w ramach Schengen, prezydencja, popierana przez znaczną większość delegacji, przedstawia następujące konkluzje:

1. Rada wysłuchała António Guterresa – wysokiego komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), oraz Williama Lacy'ego Swinga – dyrektora generalnego Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji. Obaj zwrócili uwagę na alarmującą sytuację osób masowo uciekających z regionów objętych konfliktem. Państwa członkowskie i Komisja zgodziły się dalej poszerzać możliwości przesiedleń.

Ponadto zwiększone zostanie wsparcie z budżetu Unii Europejskiej oraz ze strony państw członkowskich, aby pomóc UNHCR w reagowaniu na potrzeby uchodźców w obozach założonych niedaleko miejsca ich pochodzenia, w szczególności w chwili obecnej w Iraku, Jordanii, Libanie i Turcji. Rada zgodziła się znacząco zwiększyć regionalny fundusz powierniczy Unii Europejskiej w odpowiedzi na kryzys w Syrii (fundusz „Madad”), aby udzielić natychmiastowego doraźnego wsparcia Syrii i państwom sąsiadującym. W pierwszej kolejności partnerom działającym w państwach pochodzenia lub tranzytu spoza Unii Europejskiej – na podstawie złożonych przez nich wniosków – Komisja niezwłocznie zapewni dodatkowe wsparcie za pośrednictwem Biura Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności ECHO. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjęła propozycję Norwegii, która zaoferowała zorganizowanie międzynarodowej konferencji darczyńców w celu udzielenia pomocy Syryjczykom przesiedlonym w wyniku wojny.

2. Rada podkreśliła, że do zarządzania przepływami migracyjnymi niezbędna jest skuteczna kontrola granic.
3. Rada potwierdziła, że jest zdecydowana dalej wzmacniać prowadzone operacje, zwłaszcza wspólne operacje Fronteksu Tryton 2015 i Posejdon 2015, jak również operację EUNAVFOR MED. Rada z zadowoleniem przyjęła zapowiedź Komisji, że przed końcem roku zaproponuje znaczące wzmocnienie Fronteksu i dalszy rozwój tej agencji.
4. Rada uzgodniła, że należy niezwłocznie rozmieścić w ramach Fronteksu zespoły szybkiej interwencji na granicy w celu zwiększenia zdolności Unii Europejskiej do reagowania na wrażliwych granicach zewnętrznych, w porozumieniu z zainteresowanymi państwami trzecimi oraz zgodnie z rozporządzeniem o Fronteksie. Zostaną opracowane środki wspierania krajów pierwszej linii i krajów tranzytowych. Rada zwróciła się do Fronteksu, EASO oraz Komisji, by we współpracy z odnośnymi państwami członkowskimi wdrożyły i koordynowały dalsze działania, które pomogą Unii Europejskiej jako całości uporać się z presją migracyjną. Należy ogłosić wezwania do wniesienia wkładów, a państwa członkowskie zgodziły się odpowiedzieć na prośbę o wsparcie.
5. Wyzwania, przed jakimi stoi Grecja, są wyzwaniami dla całej Europy. Aby wspólnie uporać się z tymi wyzwaniami, Rada – równolegle do szybkich i skutecznych działań dotyczących relokacji – uzgodniła, że należy wesprzeć Grecję w jej wysiłkach na rzecz zwiększenia zdolności recepcyjnych, usprawnienia systemu azylowego i zarządzania granicami zewnętrznymi, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i wymogów bezpieczeństwa. Należy udostępnić odpowiednie zasoby finansowe.

6. Rada wyraziła zgodę na dalsze wspieranie zdolności zainteresowanych państw Bałkanów Zachodnich do zarządzania swoimi granicami, przyjmowania i obsługi przepływu migrantów, udzielania ochrony uprawnionym do niej osobom oraz zapewniania powrotu osób, które nie potrzebują ochrony międzynarodowej. W razie potrzeby zasobom dostępnym z procesu rozszerzenia zostanie nadany priorytet. Aby pomóc zainteresowanym państwom Bałkanów Zachodnich lepiej radzić sobie z napływem migrantów, można by rozważyć dodatkowe możliwości, jak również szczególne mechanizmy finansowe.
7. Zważywszy na fakt bycia dla migrantów jednym z najważniejszych pierwszych krajów przyjęcia i tranzytu oraz z uwagi na położenie geograficzne jednym z głównych partnerów UE w zarządzaniu przepływami migracyjnymi jest Turcja. UE będzie nadal współpracować z Turcją, aby wspólnie stawić czoła tym wyzwaniom. W tym kontekście UE wyraża gotowość do zwiększenia współpracy z Turcją, w tym w dziedzinie zarządzania granicami oraz zwalczania przemytu ludzi i handlu ludźmi.
8. Reagując w trybie pilnym na obecną sytuację, Rada postanowiła w lipcu dokonać relokacji – z Włoch i Grecji – 40 000 osób potrzebujących ochrony międzynarodowej. Na tym posiedzeniu Rady niektóre państwa członkowskie zobowiązały się do całkowitego wypełnienia swoich zobowiązań już przed końcem listopada. Po konsultacjach z Parlamentem Europejskim decyzja¹ wprowadzająca środki przejściowe w dziedzinie ochrony międzynarodowej na korzyść Włoch i Grecji została formalnie przyjęta przez Radę 14 września 2015 r. Równoległe z wejściem w życie tej decyzji kluczowe znaczenie ma doprowadzenie do tego, by do 16 września we Włoszech i w Grecji stały się operacyjne solidne mechanizmy zapewniające identyfikację, rejestrację i pobieranie odbitek linii papilarnych migrantów; identyfikujące osoby potrzebujące ochrony międzynarodowej i wspierające ich relokację oraz identyfikujące nielegalnych migrantów, którzy mają zostać zawróceni. Aby zapewnić utrzymanie skuteczności i wykonalności tego procesu, zostanie należycie zorganizowana infrastruktura recepcyjna, aby tymczasowo zakwaterować ludzi zgodnie z dorobkiem prawnym UE, do czasu szybkiego podjęcia decyzji w sprawie ich sytuacji. Jeżeli dobrowolny powrót nie jest wykonalny, a inne środki przewidziane w dyrektywie powrotowej i w podręczniku powrotowym będą nieodpowiednie, aby zapobiec przepływowi wtórnym, należy pilnie i skutecznie zastosować środki detencyjne zgodnie z art. 15 dyrektywy powrotowej. Aby zrealizować skuteczną politykę powrotową, kluczowe znaczenie mają w tym kontekście polityki, o których mowa w pkt 11.

---

¹ Dokumenty 11673/15 ASIM 76 oraz 11161/15 ASIM 67 + COR 1 (fi).

Ministrowie wysłuchali sprawozdań wszystkich zainteresowanych stron na temat dotychczasowych rezultatów w zakresie zakładania takich punktów szybkiej rejestracji migrantów („hotspotów”) i infrastruktury recepcyjnej oraz zażądali dalszych, zdecydowanych postępów. Do końca następnego tygodnia Komisja przekaże sprawozdanie dotyczące skutecznego wdrożenia punktów szybkiej rejestracji migrantów.

Państwa członkowskie natychmiast oddelegują urzędników łącznikowych do Włoch i Grecji. Rada z zadowoleniem przyjęła zamiar Komisji, by w ciągu tygodnia zorganizować spotkanie operacyjne z państwami członkowskimi, po przedstawieniu 15 września harmonogramów relokacji przez Włochy i Grecję.

Zostaną podjęte odpowiednie środki, aby zapobiec przepływowi wtórnym.

9. Rada z zadowoleniem przyjęła kompleksowy charakter środków zaproponowanych przez Komisję Europejską 9 września 2015 r., które to środki, wraz z tymi już przewidzianymi w Europejskim programie w zakresie migracji, stanowią istotny krok w zarządzaniu kryzysem uchodźczym. Rada bezzwłocznie przeanalizuje te propozycje i zwraca się do Parlamentu Europejskiego, by również rozpatrzył je w trybie priorytetowym. Ponadto Rada oczekuje na przyszłe wnioski Komisji Europejskiej w sprawie zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej, które to wnioski mają zostać przedstawione przed końcem roku.
10. W świetle obecnej wyjątkowej sytuacji nadzwyczajnej oraz z myślą o środkach, o których mowa w pkt 3–8, Rada² zgodziła się co do zasady, że dokona relokacji dodatkowych 120 000 osób potrzebujących ochrony międzynarodowej z każdego państwa członkowskiego narazonego na masowe ruchy migracyjne. Wszystkie państwa potwierdzają swoją wolę udziału². Liczby proponowane przez Komisję stanowią podstawę porozumienia w sprawie rozmieszczenia tych osób w obrębie Unii Europejskiej. W trybie priorytetowym będą prowadzone prace nad przygotowaniem formalnej decyzji w sprawie wykonania tego zobowiązania, z należytym uwzględnieniem elastyczności, której państwa członkowskie mogą potrzebować w zakresie wykonania tej decyzji, w szczególności w celu uwzględnienia obecnej sytuacji oraz nieprzewidzianych wydarzeń. Z myślą o przyjęciu przedmiotowej decyzji na następnym posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, planowanym na 8–9 października, Rada zwróciła się do Parlamentu Europejskiego o wyrażenie opinii w trybie pilnym.

---

² Bez uszczerbku dla szczególnej sytuacji Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii na mocy protokołów nr 21 i 22 do Traktatów. Zjednoczone Królestwo nie będzie uczestniczyć.

11. Ten mechanizm relokacji 120 000 osób jest mechanizmem tymczasowym, w ramach art. 78 ust. 3 TFUE. Mając na uwadze, że rozporządzenie dublińskie pozostaje w mocy, Rada odnotowała, że Komisja przedstawi ocenę i ewentualny wniosek w sprawie zmiany tego rozporządzenia.
12. Rada przypominała o znaczeniu skutecznej polityki powrotowej i polityki readmisji, które w jak najpilniejszym trybie powinny zostać wdrożone przez wszystkie państwa członkowskie i egzekwowane w sposób zgodny z dorobkiem prawnym. Komunikat Komisji w sprawie europejskiego programu powrotowego oraz zalecenie w sprawie podręcznika powrotowego zostały przyjęte z aprobatą i zostaną przeanalizowane w nadchodzących dniach z myślą o ich zatwierdzeniu na posiedzeniu Rady w dniach 8–9 października 2015 r. Tymczasem Rada przyjęła 14 września 2015 r. konkluzję³ w sprawie wydajniejszego użytkowania SIS do celów odmowy udzielenia nielegalnym migrantom pozwolenia na wjazd i pobyt. Ich powrót musi być konsekwentnie egzekwowany przy pomocy odpowiednich środków finansowych pochodzących z budżetu UE. Należy wzmocnić rolę Fronteksu w istniejących ramach, jak również poprzez wprowadzenie niezbędnych zmian do rozporządzenia o Fronteksie. Trzeba wykorzystać wszystkie narzędzia, by propagować readmisję nielegalnych migrantów do państw pochodzenia i tranzytu.

Kraje trzecie powinny przyjmować z powrotem swoich obywateli, którzy nie mają prawa przebywać na terytorium UE. Należy zacieśnić operacyjną i polityczną współpracę readmisyjną i partnerstwa w tej dziedzinie z krajami pochodzenia, zwłaszcza gdy podejście formalne w postaci umów readmisyjnych wydaje się zbyt uciążliwe lub nie zdaje egzaminu. Zobowiązania dotyczące readmisji powinny zostać niezwłocznie skutecznie wdrożone, w szczególności art. 13 umowy z Kotonu.

Należy wykorzystać wszelkie sposoby wywierania wpływu, zwłaszcza poprzez politykę zagraniczną i politykę wizową, by zwiększyć akceptację przez kraje pochodzenia unijnego *laissez-passer* umożliwiającego powroty nielegalnych migrantów. W perspektywie krótkoterminowej Komisja Europejska powinna podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu zwiększenia zabezpieczeń tego dokumentu.

---

³ Dokument 11648/15.

13. Oprócz wykazów krajowych Rada uzgodniła przyjęcie wspólnego unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia. Dotyczy to szczególnie krajów już wskazanych w przyjętych 20 lipca 2015 r. konkluzjach Rady w sprawie bezpiecznych krajów trzecich. Rada wykona wszystkie działania przygotowawcze niezbędne do tego, by już w październiku przedstawić swoje stanowisko w ramach zwykłej procedury ustawodawczej.
14. Rada raz jeszcze podkreśliła znaczenie zacieśniania współpracy z odpowiednimi państwami trzecimi. Wysoka przedstawiciel jest proszona o wzmożenie działań dyplomatycznych na wysokim szczeblu z najważniejszymi państwami pochodzenia i tranzytu. Zasadniczą rolę we wzmacnianiu tej współpracy odegrają szczyt w Valletcie oraz konferencja wysokiego szczebla poświęcona sposobom radzenia sobie z wyzwaniami na szlaku zachodniobałkańskim. Niezbędne środki należy udostępnić poprzez zmianę priorytetów we współpracy rozwojowej, a także poprzez pomoc gospodarczą i bezpośrednie inwestycje w infrastrukturę i przedsiębiorstwa w odnośnych państwach trzecich. Działania powinny opierać się na zintegrowanym podejściu z wykorzystaniem wewnętrznych i zewnętrznych instrumentów przewidzianych we wspólnych politykach UE.
15. W tym względzie Rada uzgodniła, że równoległe do tych środków krótkoterminowych i w połączeniu z solidnymi programami przesiedleń – w oparciu o takie podejście zintegrowane – rozpocznie się wdrażanie strategii średnioterminowej z myślą o rozwinięciu bezpiecznych i trwałych zdolności recepcyjnych w dotkniętych regionach oraz zapewnieniu uchodźcom i ich rodzinom – do czasu, gdy możliwy będzie powrót do ich państwa pochodzenia – trwałych perspektyw i odpowiednich procedur. Gdy tylko zostaną spełnione warunki ustanowione w dyrektywie 2013/32/UE, w szczególności zasada *non-refoulement* w jej art. 38, państwa członkowskie UE będą mogły zgodnie z art. 33 tej dyrektywy uznać wnioski o azyl tych osób za niedopuszczalne w kontekście koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, po czym może nastąpić szybki wspomagany powrót.
16. Rada zwróciła się do Komisji, by jak najszybciej przedłożyła władzy budżetowej odpowiednie wnioski dotyczące zwiększenia środków finansowych i zasobów ludzkich, tak aby państwa członkowskie, które borykają się z niewspółmierną presją na ich systemy azylowe i systemy przyjmowania, oraz agencje UE, których zadania znacznie wzrosły, mogły zareagować na tę sytuację.

17. Państwa członkowskie, Komisja, agencje UE i wszystkie zainteresowane strony zostały wezwane do pełnego i sprawnego wdrożenia wszystkich uzgodnionych już działań dotyczących zarządzania przepływami migracyjnymi. W nocie prezydencji przedłożonej Radzie⁴ zidentyfikowano szereg innych środków, które należy zrealizować.
18. Rada odnotowała niedawne powiadomienie przez jedno z państw członkowskich o przywróceniu wewnętrznych kontroli granicznych na granicach narażonych na masową presję migracyjną. Państwo to podkreśliło tymczasowy charakter takich środków, których celem jest unormowanie sytuacji bez poważnego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Rada podkreśliła konieczność pełnego stosowania dorobku prawnego UE w dziedzinie azylu i dorobku Schengen.

---

⁴ Dokument 11782/1/15 REV 1.